

chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și cerințele art. 40 pct. 1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede la fel, că înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie, să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor, în urma căreia s-a tamponat cu automobilul de model „Subaru Impreza”, cu număr de înmatriculare C KT 765, condus de Cîrma Alexandr, născut la 20.07.1988 în mun. Chișinău, care se deplasa regulamentar din sensul opus automobilului de model „Renault Trafic”.

În urma accidentului rutier, conducătorului automobilul „Renault Trafic”, Cîrma Alexandr, și pasagerei din Ișmaeva Svetlana, le-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Instanța a menționat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că accidentul s-a produs în timp ce automobilul său era în intersecție. Acordînd prioritate tuturor automobilelor a continuat deplasarea și nu știe de unde a apărut automobilul „Subaru Impreza”. A fost prezent cînd s-au efectuat măsurările la fața locului. Lovitura a avut loc la mijloc, din partea dreaptă a automobilului. La momentul accidentului, în automobil se mai aflau soția sa și o cumătră cu doi copii.

Totodată, instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului este integral confirmată de:

partea vătămată Cîrma Alexandr, care a declarat că se deplasa cu automobilul „Subaru Impreza” pe str. Valea Crucii în direcția străzii Grădina Botanică. A trecut la culoarea verde a semaforului, observînd microbuzul care se deplasa pe sens opus. Microbuzul condus de inculpat nu i-a acordat prioritate, a venit direct în fața sa, traversînd liniile duble, și a încercat să manevreze la stînga, din direcția bd. Dacia spre Aeroport. Microbuzul i-a întretăiat calea și tamponarea nu a putut fi evitată, chiar dacă a virat în dreapta. A frînat imediat ce a observat microbuzul aflat în intersecție. Virarea în partea stîngă era imposibilă, deoarece acolo se deplasau alte automobile;

martorul Olari Alexandr, care a declarat că inculpatul a venit acasă la Cîrma A., a recunoscut vina, și-a cerut scuze și l-a rugat pe ultimul să rezolve problema pe cale pașnică, din motiv că el urmează să plece la muncă peste hotarele;

materialele cauzei cum ar fi procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 27 august 2012, tabelului fotografic a accidentului rutier din 27 august 2012, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 27 august 2012 percheziție și ridicare.

Instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului, fiind date cu scopul eschivării de la răspunderea penală, întrucît nu au fost probate, statuînd că chiar dacă partea vătămată ar fi depășit viteza admisibilă, acesta ar fi fost pasibil de răspundere pentru încălcarea comisă, însă împrejurarea dată nu-l absolvă pe inculpat de răspundere pentru propria faptă, exprimată prin neacordarea priorității.

Instanța nu a luat în considerare proba prezentată de inculpat - raportul tehnico-științific nr. 822 din 18 ianuarie 2013, întocmit de specialistul Hapatniucovski, de la Centrul de Expertize Independente, din motiv că nu reprezintă un raport de expertiză judiciară, nu este efectuat de un expert avertizat de răspundere penală în baza art. 312 Cod penal. Inculpatul n-a solicitat numirea unei expertize

judiciare în sensul dat, deși a avut această posibilitate, la care toți participanții la proces ar fi avut dreptul de a formula întrebări.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămări medii a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, care este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost judecat, dispune de un loc permanent de trai.

3. Avocatul Vasile Gantea a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că organul de urmărire penală și instanța de judecată au refuzat dispunerea efectuării expertizei tehnice. A fost prezentat raportul tehnico-științific nr. 822 din 18 ianuarie 2013, însă instanța de judecată l-a apreciat critic și nu l-a pus la baza emiterii sentinței. Dar instanța din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, dacă constată că raportul tehnico-științific ori medico-legal nu este complet sau concluziile acestuia nu sunt precise, dispune efectuarea unei expertize.

Schema accidentului rutier a fost întocmită în birou, dar nu la fața locului și este un act fals, nul, fiind întocmit cu încălcarea normelor procesul-penale.

Vinovat de producerea accidentului este partea vătămată, care se deplasa cu o viteză de 149 km la oră, avînd un drum de frînare de 23,7 m. Dacă s-ar fi deplasat cu viteza de 50 km pe oră, dînsul nici nu ar fi ajuns în intersecție, nu încă să lovească cu o așa putere.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Anghelinici Cornel, condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 4000 lei, i-a fost exclusă pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvârșite de acesta o încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Vina inculpatului a fost dovedită de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Cîrma Alexandru, care a susținut integral declarațiile sale de la urmărirea penală și cercetarea judecătorească, declarațiile martorului Olari Alexandr, procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 27 august 2012, tabelul fotografic a accidentului rutier din 27 august 2012, schema procesului-verbal al

examinării locului accidentului rutier din 27 august 2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 2340/D din 12 septembrie 2012.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea măsurii de pedeapsă, prima instanță, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate, care este mai puțin gravă, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, că inculpatul este caracterizat pozitiv, anterior nu a mai fost judecat, dispune de un loc permanent de trai, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, corect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Însă, potrivit sancțiunii art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară, cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani, se aplică doar la stabilirea pedepsei cu închisoarea, nu și la aplicarea pedepsei cu amendă.

5. Avocatul Vasile Gantea a declarat recurs ordinar, în care solicită: *„casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, în partea ce ține de stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 u.c. și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de Cîrma Alexandru”*.

Recurentul a invocat că organul de urmărire penală și instanța de judecată au refuzat dispunerea efectuării expertizei tehnice. A fost prezentat Raportul tehnico - științific nr. 822 din 18 ianuarie 2013, însă atât instanța de judecată, cât și instanța de apel l-au apreciat critic și nu l-au pus la baza emiterii sentinței, însă instanța din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, dacă constată că Raportul tehnico- științific ori medico-legal nu este complet sau concluziile acestuia nu sunt precise, dispune efectuarea unei expertize (art. 141 alin. (2) Cod de procedură penală).

Cîrma Alexandru, întrînd în intersecția cu bd. Dacia, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei (dar numai nu de 149 km/h, în localitate și în intersecție) a benzii de circulație și a modalităților de conducere a vehiculelor, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere. Dînsul nu a prezentat proba contrară, a fost împotriva efectuării expertizei tehnice. Deaceea și s-a opus efectuării expertizei tehnice. Urma de frînare a automobilului „Subaru Impreza” avea 23 metri, iar schema întocmită de poliția rutieră nu corespunde realității.

Cercetarea la fața locului nu s-a înfăptuit, procesul-verbal de cercetare la fața locului este un act fals, nul, care a fost întocmit cu încălcarea normelor procesual penale.

Nici una din probele existente nu indică că inculpatul a comis infracțiunea imputată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1).

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel pot fi atacate cu recurs.

Însă, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În aspectul vizat se reține că recursul nominalizat este bazat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Rezultă, că recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate Cîrma Alexandru, martorului Olari Alexandr, procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 27 august 2012, tabelul fotografic a accidentului rutier din 27 august 2012, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 27 august 2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 2340/D din 12 septembrie 2012, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel și recursul ordinar (*pct. 3 și 5 din decizie*).

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărui persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată

ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4 din decizie*).

Mai mult, în recurs se conțin sugestii divergente. Or, recurentul a solicitat doar: „*casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, în partea ce ține de stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 u.c. și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de Cîrma Alexandru*”, necriticînd sentința instanței de fond, necerînd casarea acesteia și deciziei instanței de apel în partea în care sentința a fost în rest menținută (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă că recurentul este de acord cu sentința de condamnare a inculpatului și se contrazice, criticînd, totodată, în parte, decizia instanței de apel.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gantea împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, în privința inculpatului Anghelinici Cornel Aurel, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 23 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, declarat de avocatul Vasile Gantea, în numele inculpatului

*Anghelinici Cornel Aurel, născut la
01 octombrie 1977, originar și locuitor al or. Rezina,
str. Ștefan cel Mare 29, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gantea împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, în privința inculpatului Anghelinici Cornel Aurel, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 09 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun